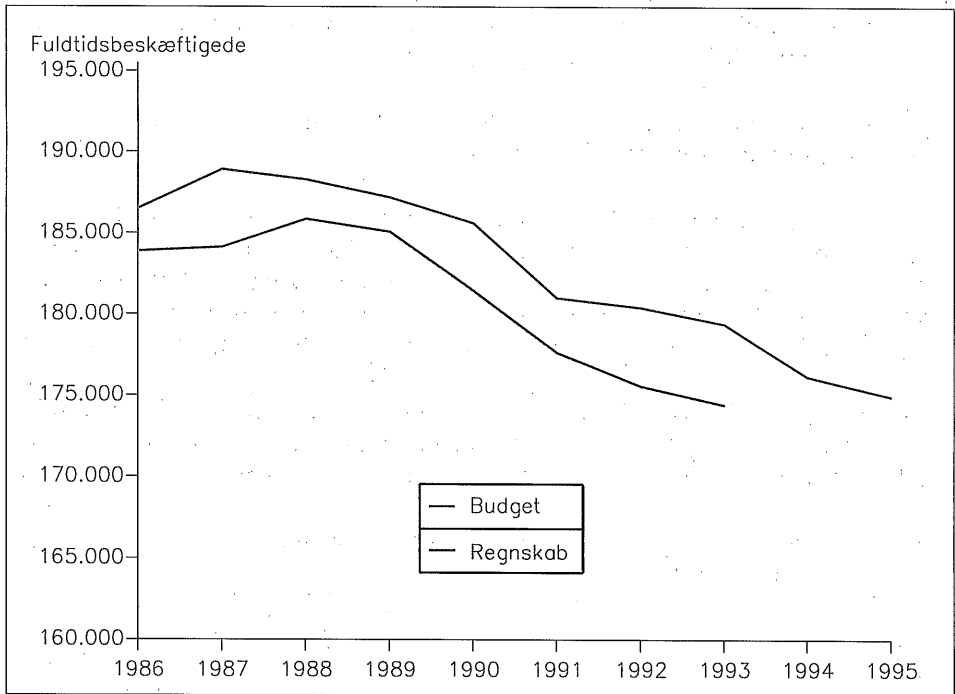

Figur 2.4.2. Statens personaleforbrug 1986 til 1995

Note: Regnskabstallene er hentet fra LIF-systemet, mens tallene for statens budgetterede personaleforbrug er opgjort på grundlag af Statens Personalebevillingssystem. Tallene for 1994 er tilpasset opgavefordelingen mellem staten og kommunerne og den private sektor i 1995. Tallene er derfor umiddelbart sammenlignelige.

Tabel 2.4.1. viser hvorledes personaleforbruget siden 1989 har udviklet sig indenfor de enkelte ministerier. En stor del af faldet findes indenfor Sundhedsministeriet, Kommunikationsministeriet og Trafikministeriet. Der er altså hovedsageligt tale om driftsområder, hvor personaleforbruget falder som følge af forøget produktivitet.

Personaleforbruget i den offentlige sektor er stort set konstant over de seneste år. Mens staten har en svagt faldende tendens er der i amter og kommuner en svagt stigende tendens. Årsagen til denne tendens er bl.a., at regering og kommuner i de seneste år har opprioriteret en række kommunale serviceområder. Der er bl.a. skabt bedre muligheder for pasning af børn og ældre. For den offentlige sektor under ét forventes en lille vækst i beskæftigelsen i forhold til 1994. Dette beror primært på et øget antal i beskæftigelsestilbud.

Beskæftigelsesordninger

Arbejdsmarkedsreformen, der trådte i kraft 1. januar 1994, stiller krav om, at der tilvejebringes et stort antal jobtræningstilbud. Det er derfor vigtigt, at der også på det statslige områder sker en ekstraordinær indsats for at fremskaffe meningsfulde jobtilbud. Ordningerne giver endvidere mulighed for at få udført en række nødvendige og relevante samfundsmæssige opgaver, som ellers ikke ville blive udført.